



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1785**

**VD18 13322648**

§. 11. Quorumdam Parochorum oppositio.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

dinalis Noailii declarationem in usum deduci petiit. Absoluto hoc sermone Vivantius, Couetus, Montabizius, Romignyus ac ceteri omnes (exceptis quatuor) palam declarabant, se sincero animo Constitutionem recipere, & Noailii Instructionem anno priori promulgatam exequi, paratos esse.

Sæc. XVIII.  
A. C. 1729.

§. XI.

*Quorundam Parochorum oppositio.*

Enimvero Archiepiscopus spe fretus erat, fore, ut tam illustre sui Capituli exemplum ceteros omnes Ecclesiasticos ad parem subjectionem animaturum esset; satis tamen mirari haud poterat, quosdam Parisinæ Urbis, & vicinorum oppidorum Parochos numero viginti quinque eo temeritatis devenisse, ut jactato animarum Zelo suam pertinaciam tueri, poenasque spirituales, quas haud immerito timebant, a se, suisque amoliri machinarentur. Hanc in rem die vigesima tertia Septembris ex suis quinque Parochos ad Archiepiscopum ablegarunt, porrecto eidem libello supplici, in quo exponebant, rumore haud incerto spargi, quod Archiepiscopus quamplurimis, iisque dignissimis Pastoribus, qui ab omnibus passim æstimati suos fideles

C 5

tanto



Sæc. XVIII.  
A. C. 1729.

tanto tempore in recta salutis semita  
conduxissent, confessiones excipiendi,  
ac Verbum Dei prædicandi facultates  
adimere vellet: populos sibi commissos  
probe prospicere funesta prorsus mala,  
inde oritura, si fideles Ductores, quo-  
rum Ministerium Deus tam copiose be-  
nedixisset, & ipsi totam in eos fidu-  
ciam merito posuissent, ab eorum la-  
tere removerentur: ne ergo ipsi Pasto-  
rum officio deessent, se coactos esse,  
ut exponerent, eorum Ministerium  
reddi inutile, si deficientibus Pastoralis  
curæ Sociis, quamplurimi oppido  
digni Ecclesiastici, qui hucusque sine  
mercede, pro solo Ministerii honore in  
vineâ Domini tamdiu laborassent, nunc  
vero a labore desisterent, suasque Ec-  
clesias viduatas relinquere cogerentur;  
præterea summi doloris argumentum  
esse, quod hi Ministri nec in moribus  
nec in doctrina culpandi non alia ex  
caussa tam indigne haberentur, nisi  
quod Bullam apud Ecclesiæ Tribunal  
denuntiata acceptare renuerent: Ho-  
rum Sacerdotum causam non tam  
ipsorum, quam Christianæ morum do-  
ctrinæ, Ecclesiæ, Sanctorum Patrum,  
& Ecclesiæ Gallicanæ libertatum causam  
esse, omnes Parochos hucusque  
ad defendendam hanc causam eo in-  
tentos fuisse, ut veritatem simul &  
chari-



charitatem in suo grege conservarent, Sæc. XVIII.  
 & pacem inter Parochos, ceterosque A. C. 1729.  
 Ecclesiasticos foverent, his vero abire  
 iustis nil nisi dissensiones & tumultus  
 esse timendos, Sacramenta sanctissimis  
 quibusque deneganda & indignis mi-  
 nistranda, & hanc ipsam Metropolin  
 schismatis incendio absumptum iri, im-  
 pios, & dissolutæ vitæ homines in suis  
 vitiis obfirmari, & ab eis imbecilles  
 depravari: se igitur humillime rogare,  
 ut Archiepiscopus de deplorando hujus  
 Diæcesis statu nondum satis edoctus,  
 Pastorum monitis ac precibus, iustis-  
 que tam numerosi gregis votis potius,  
 quam pravis inquietorum suggestionibus  
 &c. cedere vellet. Die vigesima sexta  
 Septembris Archiepiscopus hosce Pa-  
 rochos ita alloquebatur: *Ad vestram*  
*epistolam obstupui; ea enim non modo im-*  
*prudens est, sed reverentiam vestro Archi-*  
*episcopo debitam, charitatem, simul &*  
*Religionem lædit: & quidem imprudens est;*  
*nam mera cerebri vestri imaginatione &*  
*falso rumore permoti ea, quæ nequidem*  
*somniavi, protulistis: Reverentiam & cha-*  
*ritatem læsistis, quia male de me sentitis,*  
*perinde ac si bonum semen eradicare decre-*  
*vissim, cum tamen non alia mihi mens sit,*  
*nisi ut malum in bono vincam: nocuistis*  
*denique Religioni, cum populorum tumultus*  
*augeatis, quos tamen sedare, vestrum*  
*fuiisset.*



Sæc. XVIII. fuisset. *Hæc a vobis non expectassem, A. C. 1729. quos tenero affectu dilexi, & maximi semper habui, meque potius tanquam amicum, quam Archiepiscopum ac Successorem erga Vos gerere constitui: de cetero meum est, de illorum moribus & doctrina habere notitiam, priusquam eis petitas facultates concedam: His dictis Parochos ad suas Ecclesias reverti iussit.*

## §. XII.

*Novi Archiepiscopi epistola  
Pastoralis.*

Quoniam vero Quesnellistæ nil solemnius haberent, quam quod in vulgus spargerent, fidei veritates per Constitutionem damnari, aut saltem obscuras reddi, saniora dogmata aut proscribi, aut immutari, moralis doctrinæ principia labefactari, aut omnino everti. Ut ergo Archiepiscopus hæc calumnias, falsosque rumores dissiparet, Instructionem Pastoralem die vigesima nona Septembris promulgavit, in qua luculenter ostendit, quod Constitutio nonnisi manifestos damnaret errores, nullatenus autem dogmatum veritates, aut Catholicarum scholarum libertates læderet, minus vero Regni legibus adversaretur. Dein demonstrabat, eam esse Ecclesiæ legem, cui sese opponere haud